

ARESTORA NO NADAL É TEMPO DE SEMENTEIRA

Un proverbio chino lémbra-nos: “Goberna a túa casa, dalle amor ós teus fillos e así saberás canto lle debes ós teus pais”.

Sen dúbida, unha boa mensaxe dedicada á célula vital da sociedade, á familia: unha institución que hoxe tambalea nun mundo confuso onde os valores fraternais de paz e tolerancia, de solidariedade e respecto, de liberdade e amor brillan pola súa ausencia.

Arestora máis ca nunca, é tempo de sementeira para loitar por un mundo mellor.

Nestes tempos laicos e posmodernos aínda hai magníficos intentos que malia os adiantos e o aloucado progreso seguen tendo gran sentido e fonda tradición, e que por riba do anecdótico o espírito do Nadal pregoa os valores educativos máis humanos da man dunha obra de arte belenística que ano tras ano agroma con ilusión no concello lugués de Begonte, que nestas datas pasa a se-la capital do Nadal en Galicia.

Os que ben o coñecemos témo-lo privilexio de ser por unha banda testemuñas da mistura harmoniosa da realidade natural e pétreo, da realidade máxica e relixiosa, da beleza da nosa ancestral cultura; e por outra banda, a mellor e máis didáctica escola coa que contamos para amosar ós nosos cativos e ós mozos un novo xeito de achega-la nosa cultura, aqueles oficios dos nosos avós, a nosa etnografía fielmente escenificada nos fermosos obradoiros xunto cos costumes máis enxebres.

Unha xenerosa lección de humildade ilustrada coas estampas bíblicas da Sagrada Familia como eixe primordial de todo o belén.

Un cosmos especial e máxico dunha dimensión de oitenta metros cuadrados no que minuciosamente se distribúen medio centenar de figuriñas impulsadas por motores eléctricos, no que se respira o carácter típico daquela aldea chairega noblemente representada: a igrexa parroquial, os seus obradoiros, a cantina, o río Ladra e as súas cascadas, os oficios máis queridos que alí se contemplan: o cesteiro, o ferreiro, o oleiro, o afiador, a arquitectura rural da Terra Chá apréciase nas súas casas, nos hórreos, o muíño, a ponte vella.

No eido xenuino da relixiosidade, o misterio do Nadal agarima as figuriñas simbólicas da Nai Virxe, do humilde San Xosé e o Neno Deus, os pastores, os Reis Magos e o anxo no ceo anunciando a boa nova.

Unha representación envidiable cunha duración de quince minutos que comenza cunha mensaxe á vida personificada na auga e no dinamismo arredor dunha paraxe alucinante chea de vida e movemento onde cada quen atende ó seu oficio; a auga percorre leda polo río, polas cascadas, dando vida a unha ducia de peixes de cores.

O contraste máis curioso fai latexa-lo máximos visitantes; namentras é día tódalas miniaturas teñen o seu movemento, pero a fascinación vai

medrando pouco a pouco cando chega “a noitiña de Nadal”, na que podemos presenciar os orixinais fenómenos atmosféricos: o arco da vella asoma no horizonte por riba das montañas, axiña estoupa unha fachendosa treboada envolta de lóstregos e efectos luminotécnicos que dan paso a unha doce nevada que enche de paz a estampa navideña acompañada do anxo que percorre o ceo.

A vida da noite sae a relocir nas novidades que este ano presenta o belén na maxestuosa ilustración do traballo do liño: actividades da malla, a ripa, o tecido, que tiñan gran importancia noutrora.

Ó carón deste universo, un ten a oportunidade de debullar a traveso do trasno a maxia do Nadal que desde a súa creación fai agora 27 anos segue a fascinar a milleiros de curiosos que cada ano alí se achegan para palpar de cheo un traballo ben feito, un labor cooperativo dun entrañable equipo que, integrado por quince persoas baixo a maestría do actual impulsor don Xesús Domínguez Guizán, soubo recoller o legado entusiasta do seu fundador, don Xosé Domínguez, que desde o ceo alenta o seu belén electrónico.

Unha xoia creativa na que cada quen atopará un abrete de luz e de esperanza, unha homenaxe a familia universal, un mencer de xustiza e reconciliación na identidade de todo un pobo.